Što je vaša životna misija?

> Možda bi bilo dobro, kolikogod fantastično zvučalo, da na jedan sat isključimo sve telefone i sve motore, da zaustavimo svaku aktivnost i tako damo ljudima priliku da nekoliko minuta razmišljaju o čemu se zapravo radi, zašto žive i što doista žele.
>
> *James T. Adams, američki povjesničar*

Pišu: Majda Rijavec i Dubravka Miljković

Prema knjizi: Rijavec, M., Miljković, D. (2002.). U potrazi za čarobnom svjetiljkom - psihologija samomotivcije. Zagreb: IEP-D2. www.iep.hr

Jeste li se ikad upitali *Tko sam ja? Što radim na ovom svijetu? Što pokušavam učiniti sa svojim životom?* Ako i jeste, vjerojatno je to bilo vrlo rijetko. Sve dok stvari idu kako treba, uzimamo svoj život zdravo za gotovo. Tek kad se dogodi nešto loše – smrt, razvod, gubitak posla – počnemo si postavljati ovakva pitanja.

No bez obzira što se rijetko pitamo o tome, svatko od nas želio bi znati što je smisao njegovog života i ima li to što radi ikakvog smisla i značenja. U svojoj knjizi Repacking your bags (Prepakiranje svojih torbi, recimo) Richer Leider i David Shapiro kažu da je jedan od najvećih ljudskih strahova da ćemo živjeti besmisleni život. Pronaći neki smisao u životu, otkriti svoju misiju i onda je ispuniti, vjerojatno je jedna od najvažnijih stvari koje u životu možemo učiniti. Životna misija je razlog našeg postojanja i ključ koji nam pomaže da otkrijemo svoj životni put. Kada imamo jasno određenu životnu misiju to nam pomaže da odlučimo što ćemo u životu činiti, da vrednujemo ono što smo učinili i da mijenjamo svoje ponašanje kada je to potrebno.

Mnogi ljudi nemaju nikakvog osjećaja o svojoj životnoj misiji. Umjesto toga "idu" na posao ili u školu i često su vrlo nezadovoljni. Ovo nezadovoljstvo dovodi do podjele u njihovom životu na ono što moraju raditi da bi zaradili za život i ono u čemu uživaju i rade u slobodno vrijeme. Nije stoga čudno što mnogi mrze ponedjeljak i žive za viken-

de, slobodne dane i godišnje odmore. Ali ima i onih u čijem životu nema ovakve podjele. Oni vole ono što rade i rade ono što vole. Ne kaže se uzalud *To je moj poziv*. Riječ poziv odražava ideju da smo pozvani da nešto radimo. I da je to više od običnog posla koji nam služi kako bismo zaradili za život.

> Otkrio sam svoju misiju a da čak i nisam razmišljao o njoj; bila je to prirodna evolucija. "Moja misija je pronaći svoj put i pomoći drugima da ga pronađu". To mi daje razlog da ujutro ustanem. Pomaganje drugima da pronađu svoj put postalo mi je jako važno. To me duhovno povezuje s njima – slušam ih, brinem o njima, volim ih. Svaku večer poželim da sutra u nečijem životu potaknem pozitivnu promjenu. Promijenio sam 17 poslova dok nisam otkrio da je ovo moja životna misija.
>
> *Rollie Larson, američki psiholog*

Stoga pronađite misiju koja vas vuče svojom privlačnošću, koja izaziva strast i energiju, koja vas uzbuđuje, koja vam svaki dan čini vrijednim življenja. Svatko od nas može stvoriti svoju misiju. Svatko od nas ima jedinstvenu kombinaciju interesa, želja, vještina i mnogo nerazvijenih i neotkrivenih talenata. U svakom trenutku svog života možemo odabrati novi pravac, novu misiju.

Misija nije nešto što ćete sami sebi nametnuti. Ili nešto što je rezultat trenutnih briga ili interesa. Ona je i šira i dublja od toga. To je nešto što ćete otkriti unutar samoga sebe. Kako kaže Srećko Puntarić:

...Do tada sam interes za karikaturu nosio pritajeno, a onda je naglo izbio. Ja sam za njih bio otkriće – doslovce. Mladi čovjek koji je donosio na kile karikatura. Nije da je jedna bila dobra, a sto njih nije. Sve su bile upotrebljive. Tako sam od samog početka stalno imao po dvije tri stranice u tom listu. To me strašno motiviralo. Jednu godinu sam pao na faksu ali mi to uopće nije bilo važno. Želio sam crtati, bio sam u potpunom zanosu...

Kad jednom odredite svoju životnu misiju koja je dovoljno široka da pokrije sve vaše interese i aktivnosti i na poslu i izvan njega, stvari će u vašem životu postati mnogo jasnije. Tada ćete imati kriterij po kojem ćete vrednovati sve što učinite i sve što vam se događa. Misija vam može pomoći u poslu, u odnosima s ljudima kao i u teškim životnim okolnostima, kao što se vidi iz intervjua Julijane Matanović:

...Međutim, ako već govorimo o uspješnosti, osjećam je jedino u trenucima dok čitam pisma osoba koje snažno reagiraju na štiva koja sam im ponudila, dok me nazivaju i obavještavaju o količini i svim nijansama svoga dojma. Tada se jednostavno osjećam dobro i zaključujem da ispisivanje, što svoje rečenice vuče iz stanica moga pamćenja, ima smisla, da smisla ima i onaj bogati život na kojemu mnogi ne bi pozavidjeli. Sve mi to daje snage za nastavak...

Otkrivanjem svoje misije možete biti sigurni da su ciljevi koje pokušavate ostvariti zaista vaši, a ne tuđi. Možete biti sigurni da će vam biti drago kad ih ostvarite. I možete biti sigurni da će vaš put kroz život biti ispunjen žarom i energijom. Otkrivanje misije najvažnija je stvar u vašem životu. Ništa nije toliko vrijedno vašeg vremena i truda.

TREBAO SAM VIŠE GLEDATI TV?

Kad pitamo starije ljude koji su proživjeli veći dio svog života što im je bilo najvažnije ili za čim žale, nitko od njih neće reći *Žao mi je što nisam više vremena gledao TV ili Trebao sam više vremena provesti brinući se o ovome ili onome*. Većina će pričati o bliskim odnosima s članovima obitelji i prijateljima, o životnim izazovima, avanturama i uspjesima. Ako im je i žao nečega, rijetko žale zbog nečega što su učinili. Ali mnogi od njih žale zato što nisu nešto učinili. Često će reći kako su dopustili da im vrijeme isklizne kroz prste. Nisu identificirali svoje vrijednosti i učinili sve da ih ispune. Umjesto toga, gubili su vrijeme radeći nevažne stvari. Iskoristite tu njihovu mudrost i prije nego što je sami spoznate!

Victor Frankl je rekao da svaki čovjek ima svoj poziv ili svoju misiju u životu. Što je vaš poziv i što je vaša misija? ❑

Smisao života

Stvori Bog magarca i reče mu:
- Bit ćeš magarac. Od jutra do večeri naporno ćeš raditi i na leđima težak teret nositi. Jest ćeš travu i nećeš biti odveć pametan. Živjet ćeš četrdeset godina.

Magarac prozbori:
- Četrdeset godina živjeti tako je previše. Molim te, nemoj mi dati više od dvadeset.

I bi tako.

Stvori Bog tada psa i reče mu:
- Čuvat ćeš čovjekovo obitavalište i biti mu stalni pratilac. Jest ćeš ostatke sa stola njegova i živjet ćeš dvadeset i pet godina.
- Ali Gospode, pobuni se pas, živjeti kao pas tolike je godine previše. Molim te, ne više od deset.

I bi tako.

Potom stvori Bog majmuna.
- Ti si majmun. Visit ćeš po granama i glupavo se ponašati. Bit ćeš smiješan i živjet ćeš dvadeset godina.
- Molim te, Gospode – stade se buniti i majmun. Živjeti kao klaun dvadeset godina... previše je. Prepolovi, molim te.

I bi tako.

Naposljetku, Bog stvori čovjeka i obrati mu se:
- Ti si čovjek, jedini racionalni stvor na zemlji. Koristit ćeš svoju pamet da bi zavladao ostalim bićima i bio gospodarom zemlje. Živjet ćeš dvadeset godina.
- Gospode, pobuni se i čovjek, dvadeset je godina premalo da bi se bilo čovjekom. Molim te, daj mi i onih dvadeset godina što ih je odbio magarac, petnaest što ih je odbio pas i deset što ih je ostalo od majmuna.

I bi tako.

I tako čovjek najprije odživi dvadeset godina kao čovjek, potom se oženi i narednih dvadeset vuče i tegli kao magarac, potom petnaest godina kao pas čuva djecu i jede njihove ostatke, a onda još narednih deset glumi majmuna zabavljajući svoje unuke.

(http://christianhumor.about.com/index.htm)